

—II കോറി. II: 4-6

“നീനക്കു മറ്റുള്ളവരുമായി സമാധാനവും മൃത്യുവും പങ്കാളിക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ട്രേഡിംഗും സാഹിത്യത്തിൽ നിന്റെ സ്വന്തം ചിന്തയും ഇല്ലാത്തതിനു നീ പഠിക്കണം. ഒരു അശ്രുമന്തിയിലോ ഒരു കേന്ദ്രസംഘത്തിലോ ഇവിടക്കു എന്നതും, അവരുടെ ശാസ്ത്രരചനകൾക്കുതന്നെ ഇവിടക്കു എന്നതും, മരണപരീക്ഷയിലോ സാധ്യം. ആ ഇവിടത്തിൽ സ്ഥിരമായി നിലനില്ക്കുക എന്നതും നിന്നുമാത്രം സംഗതിയില്ല.”
— ക്രിസ്താക്കരണം

“ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ ദീപമാകുന്നു; ഏതെന്ന് അനുഗമിക്കുന്നവൻ അന്ധകാരത്തിൽ നടക്കുന്നില്ല.”

Reg. No. M. 2293.

1957 ആഗസ്റ്റ് 28—ബുധനാഴ്ച

Vol. 31, No. 3

എന്നാൽ വേറെ ഒരു ഭാരതത്ത്
അന്ധകാരശക്തികൾ പ്രവേശിച്ചു
പുതിയ വരണങ്ങളെ നാം വിട്ടു
രിക്കരുത്. എല്ലാം നശിപ്പിക്ക
ുന്നതിനും ചവുടി മെതിക്കുന്നതി
നും സാത്താൻ നന്നേപ്രയാസപ്പെ
ട്ടുണ്ടു്. ഇതിനു മുമ്പെങ്ങും അവ
ന്റെ ശക്തി ഇത്രയധികം പ്രക
ടമായി നാം കണ്ടിട്ടില്ല. തന്റെ
ശക്തി പരിമിതമാണെന്നു അവ
നേപ്പോലെ മറ്റാർക്കും അറിഞ്ഞു
കൂടാ. പരദീസയിൽ വെച്ച ശ്രവി
ച്ച ആ വാക്യം ഇന്നും അവന്റെ
കണ്ണിപ്പടങ്ങളിൽ മാറ്റൊലിക്കൊ
ള്ളുന്നുണ്ടു്. “നിനക്കും സ്ത്രീക്കും
ഇടയ്ക്കു ഞാൻ ശത്രുതയെ സ്ഥാപി
ക്കും...അവർ നിന്റെ തലയെ
തകർക്കും (Gen 3: 15)

മറിയത്തിന്റെ ആഗമനം തന്നെയും തന്റെ സാമ്രാജ്യത്തേയും എങ്ങനെ ബാധിക്കുമെന്നു അവർ നന്നായി ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. നരകത്തിന്റെ ഭീകരപ്രവർത്തനങ്ങളെയും, ലോകത്തെ അസൂയയുടെ ഭ്രാന്താപയമാക്കാനുള്ള അതിന്റെ പരിശ്രമങ്ങളെയും ദൈവത്തിനു മാത്രമേ ശരിക്കു കാണുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളൂ. നിമ്ബാംബികയുടെ ഭൂലോകവാഴ്ചയെ സന്താൻ അങ്ങേ അററു വെറുക്കുന്നു. ലോകത്തിന്റെ അവിശ്വാസം നിമിത്തം ദൈവം അതിന്നുവദിക്കുകയില്ല എന്നു അവൻ തന്റെ അമ്മനയിൽ വാമോമിച്ചു. അങ്ങനെ അവൻ ലോകത്തെ തനിക്കായി നേടാമെന്നു വിചാരിച്ചു. അപ്പോഴാണ് പൂട്ടിന്റേയും ചാത്തി മായുടേയും മറ്റും രംഗപ്രവേശമുണ്ടായത്. ഇന്നു ദൈവജനനിരോതബാധിതമായ ലോകത്തിന്റെ ശയ്യക്കുസമീപമിരുന്നു അതിനെ ശുശ്രൂഷിക്കുകയാണ്.

കുറെ കൊല്ലങ്ങൾ, പശ്ചാ
ത്തരീയംവഴിയുള്ള വിമലഹൃദയ
ഭക്തിയെ ലോകത്തിന്റെ ഭൂമി

പരിശുദ്ധകന്യാകുമാരിയത്തിന്റെ
വിമലഹൃദയവും “പച്ച” ഉത്തരിയടക്കിയും

(ഫാദർ ജോസഫ് തെക്കിനിയത്തൂർ)

യിൽനിന്നു മറച്ചുപിടിക്കുന്നതിൽ സാത്താൻ വിജയിച്ചു. നമ്മിൽ പലരും ഈ ഭക്തിയെക്കുറിച്ചു ശരിയായി ഗ്രഹിച്ചിട്ടുപോലുമില്ല! ഈ ഭക്തിയുടെ പ്രേഷിതയായ ആ കന്യകാരണം മരിച്ചിട്ടു കൊല്ലങ്ങൾ പലതു കടന്നുപോയിരിക്കുന്നു. ഫാത്തിമയിൽ മറിയത്തിന്റെ മൺജുളപ്പുഭരംശി

ഈ ഭക്തിയുടെ പ്രേഷിതയായ ജെസ്റ്റിൻ ബിസ്ക്വേബു (Justin Bisqueyburu) ഒരു അനാഥബാലികയായിരുന്നു. ധനാഭ്യനായിരുന്ന ഒരു ബന്ധു അച്ഛന്റെ മരണത്തു സന്താനരഹിതനായ അയാളുടെ നീളാണത്തിൽ സ്വന്തം ഈ ബാലികയ്ക്കു ലഭിച്ചു. പക്ഷെ അച്ഛൻ പണക്കൊഴുപ്പി

ദിക്കൊണ്ടു് അമലമനോഹരീ
 അവർക്കു കാണപ്പെട്ടു, കന്യകാ
 വ്യക്തിയുടെ കേശഭരം കെട്ടിയങ്ങ
 തോളുകളിൽ തളിർനീർനിറന്നു
 തല ആർച്ചനം ചെയ്യപ്പെട്ടിര
 ന്നില്ല, ആകസ്മികമായുണ്ടായ അ
 മുഷ്മികായോർ കണ്ണഞ്ചുകയു
 അപരിചിതമായ മരുന്നത്താൽ
 ഭയപകിതയാകുകയും ചെയ്തു. ആ

© ST. ANTHONY'S GUILD, 1930

ക്രിസ്ത്യനികളുടെ സഹായമായ മറിയമേ,
ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കുക!

പ്ര അമ്പതിനായിരം മനുഷ്യമൃദു
 യങ്ങളിൽനിന്നുപോലും ആ അ
 തുരുത്തനെ മറച്ചുപിടിക്കുവാൻ ശ്ര
 മിച്ച അന്ധകാരശക്തി ഈ പ
 ല്ലോത്തരിയുടേതിനെ നമ്മിൽനി
 ന്നു അകറ്റുവാൻ തുനിഞ്ഞെങ്കി
 ൾ നാം എതിനു വിന്യയഭരിത
 രാകുന്നു.

പട്ടേച്ചാത്തരിയും, അഥവാ വി
മലയുടെയതിന്റെ ഉത്തരിയും
വി. വിൻസെൻറ് ഡി പോൾ
സ്ഥാപിച്ച ഉപവിയുടെ സഹോ
ദരികൾക്കു വിമലാംബിക നൽ
കിയ ഒരു പ്രത്യേകദാനമാണ്.

ൽ ആനന്ദം കണ്ടെത്തിയില്ല. അ
 വയെല്ലാം അവതണിച്ച് അവർ
 1839 നവമ്പർ 27-ാംനു ചുവ
 വിച്ചു. സഹോദരികളുടെ നൊ
 വിസ്മൃതിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. അ
 ത്തും തന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏ
 രാം ആനന്ദംനിറഞ്ഞ ദിവസമാ
 യിരുന്നുവെന്നു അവർ കരുതുന്നു.
 തന്റെ പ്രഥമ ഏകാന്തധ്യാന
 ത്തിൽ—1840 ജനുവരി 28-ാം
 തീയതി—ഒരു സ്വർഗ്ഗീയദർശന
 ത്താൽ ഈ സഹോദരി അനുഭ
 വിതയായി. ധവളവസ്ത്രവിഭൂഷി
 തയായി നിലപെട്ട് അറയിൽ കെ

സാധുസമോദരികളു നിശ്ചയിക്കുവാൻപോലും സാധിച്ചില്ല.

ആ മഠത്തിലെ ചുരുക്കം അംഗങ്ങളും മാതൃവിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഇതേ ദേശം ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടു. അപ്പോഴൊക്കെ തന്നിൽ മരിച്ചാൽ മരിച്ചവർക്കു വേണ്ടിയായി ഇതേ ദേശങ്ങളിലും എന്തെങ്കിലും ഉദ്യോഗങ്ങളെക്കുറിച്ചും സഹോദരികൾ തോന്നിയില്ല.

സഭാവസ്ത്രം സ്വീകരിച്ചയുടൻ
ഒന്നു അധികാരികൾ ബിസ്കൂട്ട്
ബ്രെഡിനെ ബ്ലാങ്ക്സി (Blancx)

യിലേക്കയച്ചു. അവിടെ 1840 സെപ്റ്റംബർ 8-ാം-നു പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ ജനനത്തിനുള്ളിൽ നമ്മുടെ കഥാനായികയ്ക്കു വിണ്ടു ഒരു ദർശനമുണ്ടായി. തീർത്ഥാടകാവൃതമായ ഹൃദയം തന്റെ വലതു കൈയിൽ പിടിച്ചും ഇടതുക്കൈയിൽ ഒരു പശ്ചാത്തരിയുമായി കൈറുത്താണ് മാതാവു കാണപ്പെട്ടത്. ആ ഉത്തരീയത്തിനടുത്തായിരുന്നപ്രത്യേകത, അതുപച്ചപ്പുറപ്പോലുള്ള ഒരു പശ്ചാത്തരിയെപ്പോലെ പിടിച്ചിരുന്ന ആപച്ചത്തട്ടിന്റെ ഒരുഭാഗത്തു മാതാവു നമ്മുടെ സഹോദരിയെ കാണപ്പെട്ടതുപോലെ ഉള്ള പടവും മറുഭാഗത്തു സൂര്യരശ്മികളേക്കാൾ പ്രഭയേറുന്ന കിരണങ്ങളാൽ ആവൃതമായ വിമലഹൃദയവുമുണ്ടായിരുന്നു എന്നതാണ്. വാളിറാൽ വ്രണിതമായ ആഹൃദയത്തിനുമപ്പുറം "ഹരിയത്തിന്റെ വിമലഹൃദയമേ, ഇപ്പോഴേക്കു ഞങ്ങളുടെ മണസമയത്തും ഞങ്ങളുടെ വേദങ്ങളി അപേക്ഷിക്കണമോ" എന്നു ഏഴുതപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇവയെല്ലാം മുക്കുളിലായി ഒരു കുരിശുണ്ടായിരുന്നു. അതേസമയംതന്നെ ഒരു ആന്തരികശബ്ദം ദർശനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം സഹോദരിയെ വെളിപ്പെടുത്തി: ഈ നവോത്തരിയെ ഉപവിധുടെ സഹോദരികൾവഴി ലോകത്തിനു പ്രദാനംചെയ്യണം. അതു അനേകം അവിശ്വാസികളുടെ മാനസാന്തരത്തിനും വിശ്വാസ്യം അവർക്കു നമ്മുടെ പ്രാപ്തികളെന്നതിനും ഉപകരിക്കുമെന്നും ആ കന്യകയ്ക്കു മനസ്സിലായി.

ദർശനത്തിലെ ആഗ്രഹം പ്രവർത്തികമാകുന്നതിനുപല കാരണങ്ങളാൽ കാലദൈർഘ്യം നേരിട്ടു. 1840 നും 1846-നും ഇടയ്ക്കുണ്ടായ ദർശനങ്ങളിൽ ഈ കാലതാമസത്തെക്കുറിച്ചു മാതാപ്പു ആവലാതിപ്പെട്ടു. വൈരുദ്ധ്യങ്ങളുടെ കർമ്മഫലപടലങ്ങൾ അകന്നപ്പോൾ പച്ചോത്തരീയം പ്രമുഖ പ്രചാരംനേടി. തൽഫലമായി അനവധി അതൃപ്തവാചകങ്ങളായി മാനസാന്തരങ്ങളും രാരിരികരോദശാന്തികളും നടന്നു.

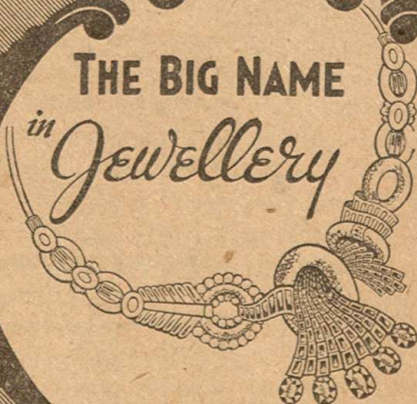
പരിശുദ്ധ അമ്മതന്നെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്; ഈ ഉത്തരീയം ഉപയോഗിക്കേണ്ടവിധം. ഇതു ഏതെങ്കിലും സഭാചാിഹ്നമല്ലാത്തതിനാൽ വെഞ്ചരിക്കുന്നതിനോ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനോ യാതൊരു പ്രത്യേകതയുമില്ല. ഏതു വൈദികനും ആശീർവ്വിക്കാം. ധരിക്കണമെന്ന നിർവ്വന്ധമില്ല; പോക്കറ്റിൽ സൂക്ഷിക്കുകയോ കിടക്കയിൽ വയ്ക്കുകയോ മറിയിൽ ഒരാണിയിന്മേൽ തൂക്കിയിടുകയോ ചെയ്യാൽ മതി. അനുഭവിനും അനുഷ്ഠിക്കാനുള്ള കടമയോ? വളരെ നിസ്സാരം; ഒരു മഹിയ ജപം ചെയ്യണം. അതു ഉത്തരീയത്തിന്മേൽ തന്നെ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്: “മറിയത്തിന്റെ വിമലഹൃദയേ, ഇപ്പോഴും ഞങ്ങളുടെ മരണനേരത്തും ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കേണമേ.” ഈ പ്രാർത്ഥന ഉത്തരീയം ഉപയോഗിക്കുന്നവനു ജപിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെങ്കിൽ നൽകുന്നവനെങ്കിലും ചെയ്തിയാൽ മതി. ഈ ഉത്തരീയം എവിടേയും പ്രചരിപ്പിക്കാം. പക്ഷെ മല

(ശേഷം 7-ാം പേജിൽ)

എന്റെ ലേഖനം "അതിവേഗം പ്ലൂട്ടോയോടുകൂടെ" വായിച്ചുനോക്കിയിട്ട് വി. പത്രോസിന്റെ പരമാധികാരത്തെപ്പറ്റി മുതക്കമുയിർത്തുകൊണ്ടും ഞാൻ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഗണ്യമാക്കാനുപേക്ഷിച്ചു ഭംഗിയായില്ല. എന്റെ ലേഖനത്തിലെ ഒരു പ്രധാന പോയിന്റുകളും നേരെ മോശം ചെയ്യാൻ മി. എൻ എം. എസ്. ബ്രഹ്മം ചെയ്തുപിടിച്ചിട്ടില്ല. കത്താവ് എന്തുകൊണ്ട് വി. പത്രോസിനെ തലവനാക്കി എന്നുള്ളത് ദൈവം എന്തുകൊണ്ട് ഇസ്രായേലിനെ തെരഞ്ഞെടുത്തു എന്നുള്ളതുപോലെ വിഷമമുള്ള ഒരു പ്രശ്നമാണ്. തിരഞ്ഞെടുത്തു എന്നതാണ് പ്രധാനം. വി. മത്തായി 16: 18, വി. ലൂക്കോസ് 22: 31, വി. യോഹന്നാൻ 21: 15-17 എന്നീ വാക്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ശരിയായിട്ട് വ്യാഖ്യാനിച്ചാൽ വി. പത്രോസിനു കത്താവു കൊടുത്ത പ്രത്യേകസ്ഥാനത്തെപ്പറ്റി ഗ്രാമിക്കാം. "ഈ പാദമേൽ ഞാൻ എന്റെ സഭയെ പണിയും" എന്നു കത്താവു പറഞ്ഞത് ശീമോൻ എന്ന ആളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും ആദിമസഭയുടെ തലവൻ (Head) വി. പത്രോസ് ആയിരുന്നെന്നും പ്രസിദ്ധ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു പണ്ഡിതനായ ഓസ്കർ കിൾമാൻ ഉൾപ്പെടെ പലരും ഇന്നു സമ്മതിച്ചു തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. (Peter—Disciple, Apostle, Martyr—S. C. M. Press, London, 1953) വി. പത്രോസിന്റെ സ്ഥാനം സഭയിൽ നിലനില്പാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതല്ലായിരുന്നു എന്നു അകത്തോലിക്കരാണ് തെളിയിക്കേണ്ടത്. സഭയ്ക്കു പൊതുവായി—എല്ലാക്കാലത്തേക്കും—ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള നൽകലുകളാണ് കത്താവു ശിഷ്യന്മാർക്കു നൽകിയത്. വി. പത്രോസും വി. കുർബാനയും അതിൽ പെടുന്നു. കത്താവിനാൽ പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ശിഷ്യന്മാർ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തുപോലും വി. പത്രോസിന്റെ പരമാധികാരം ആവശ്യമായിരുന്നെങ്കിൽ, പിൽക്കാലത്തു അതേരതയോ അധികം ആവശ്യം

THE BIG NAME
in Jewellery

C.A. OUSEPH & SONS
JEWELLERS TRICUP

—○—

“ഭൂരിവക്ഷ ബലമാകുന്ന
ഉരുക്കരോളർ ഉപയോഗി
ക്കുന്ന തപകടകരമാണ്”

മി വി കെ കൃഷ്ണമേനോൻ
ഇന്ത്യയുടെ പ്രതിരോധവകുപ്പു
മന്ത്രി മി. വി. കെ. കൃഷ്ണമേ
നോൻ തിരുവനന്തപുരം വൈ.
ഡബ്ബ്ളി. സി. എ. യിൽവെച്ചു
ചെയ്ത ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ, പ്രജാ
ധിപത്യഭരണത്തിൽ അധികാര
ത്തിൽവരുന്ന പാർട്ടിഗവണ്മെന്റു
കൾ ആഭരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കേണ്ട
തത്വങ്ങൾ ശക്തിപ്പെടുത്താൻ ഉൽ
ഭവോധിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ജന
ഹിതത്തെ അവഗണിച്ച് വിദ്യാ
ഭ്യാസബില്ലുകാര്യത്തിൽ മക്കട
മുഷ്ടിയോടുകൂടി വീരങ്ങോടുന്ന ഇ
വിടത്തെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഗവണ്മെ
ന്റിനു കണക്കിനു കൊള്ളുന്ന ഒരു

(12-ാം പേജ് തുടർച്ച)

അവളെ മുറുപ്പോട്ടു തുടർച്ച ചവിട്ടി ചു.

മോളി വിടിയെടുത്തു സമീപിച്ചു. അവിടെയെല്ലാം ഒരു കനത്ത മുകയും, ശോകാത്മകതയും തങ്ങി നിന്നിരുന്നു. മോളി നേരെ അവർ വിശ്രമിക്കുന്ന പ്ലാവിൻ ചു വട്ടിലേക്കു ചെന്നു. അവളുടെ അമ്മയും സഹോദരനും, ആ മരച്ചുവട്ടിൽ മുഖത്തോടുമുഖം നോക്കി നിൽക്കുകയായിരുന്നു. അവരുടെ മുഖത്ത് എന്തോ വിഷാദാത്മകത പതറിപ്പിടിച്ചതായിരുന്നു.

മോളി, ആ പ്ലാവിന്റെ തെക്കേ കോമ്പത്ത് നിശ്ചലമായി കിടന്ന ഉത്തരാലിന്റെ അടുക്കലായി. അവളുടെ തലക്കുറുത്തു. ആ ഉത്തരാലിൽ മുറുകെപ്പിടിച്ച്, അതോടൊപ്പം അവളുടെ ചിത്തത്തിലും ഒരായിരം തലക്കുറുത്തു വുകൾ ചിറകുവിരിച്ചിരുന്നു. മോളി ധൂസിയായും മടിയിൽ പെട്ടുകൊണ്ട് ഉത്തരാലിൽ കയറി ഇരിക്കും. അവളുടെ അമ്മ മോളിയെ മനോഹരമായി നോക്കി. പിന്നീട് മോളിയെ ഉഴുതുമറിച്ചു. ധൂസിയെ മടിയിലിരിക്കുമ്പോൾ തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട സഹോദരിയുടെ പ്രതിമ അതിരിടും, മോളിക്കുളം വാക്കു. മോളി അവളെത്തന്നെ വിസ്മയിപ്പിച്ചുപോകും. ഉത്തരാലിൽ വിടരതയിലേക്കു കയറിയതും. തന്റെ മാതാവിനും സഹോദരനും കോരിത്തരിച്ചു. "മോ...ളി" ഒരുപക്ഷേ, മോളി വിടരതയിലേക്കു കയറുന്നതു കാണുമ്പോൾ ആ മാതാവ് യെന്നു വിളിച്ചുപോകും.

അവർ പിന്നീട് മനോഹരമായി തിരിച്ചെത്തും. ആനന്ദത്തിലായി മോളി താഴെയിറങ്ങും. മോളി അവളുടെ ധൂസിയെ ചുംബിക്കും. മോളിയുടെ അമ്മ മോളിയെയും താഴ്മയായി പുണർന്നു. ഉമ്മയൊക്കും. സ്നേഹമുരുന്ന ഒരായിരം ചക്കരയുമായി ആ ചിരിയുടെ അമ്മയെ നോക്കി ഒന്നുപൊട്ടിച്ചിരിക്കും. ഇങ്ങനെ ഒരായിരം കിനാവുകളായിരുന്നു അവളുടെ ചിത്തത്തിൽ പാടുകയായി ചിറകുവിരിച്ചത്.

മോളിയുടെ ചിന്തകളെ പുണർന്നുകൊണ്ട് ഒരു മനോഹരത അവർക്കുണ്ടു. "ധൂസി..." മോളി വിളിച്ചു. ആ വിളി ലോകത്തെ ഒന്നു തെളിയിച്ചു. എങ്ങനെയോ കറകനത്ത മുകയുടെ ഉരുളപ്പഴം. മോളിയുടെ മാതാവിനെയും സഹോദരനെയും നേത്രങ്ങളിൽ കണ്ണുനീരിന്റെ ഉറവകൾ ഉരുളിയിട്ടു. മോളി മനോഹരമായി അവരെ മാറി മാറിയൊന്നു നോക്കി. മോളിയുടെ ആർദ്രമായ സ്നേഹം ഒഴുകിയൊഴുകിപ്പോയി. ആ മാതാവിനെയും, സഹോദരനെയും മിന്നിമറയ്ക്കുന്ന മുഖത്ത് ചില അജ്ഞാതസാക്ഷികൾ കൂമ്പുന്നിരുന്നു മോളി കണ്ടു. "ഒന്നും മിണ്ടാത്തതെന്താ?" മോളി തന്റെ അമ്മയുടെ സമീപത്തേക്കിറങ്ങി. ആ മാതാവിന്റെ കാമനയങ്ങളിൽ മുറുകെ പിടിച്ചുകൊണ്ട് ചോദിച്ചു.

"എന്താ മോളി...?"

"അമ്മ എന്റെ ധൂസിയെ നോക്കുമോ?"

"മോളി..."

"എന്താ മോളി...?"

"മോളി... മോളി..." അമ്മ കരഞ്ഞുപോയി.

അപ്പോഴേക്കും ആ ബാലൻ അപ്രത്യക്ഷനായിരുന്നു. "ഇപ്പോൾ" മോളി വിളിച്ചു. അവൻ അങ്ങകലെ ഏങ്ങിയെങ്ങിക്കയറുകയായിരുന്നു.

"അമ്മ... എന്താ കാര്യം...?"

മോളിയുടെ കണ്ണുനീരിൽ തെളി.

"മോ...ളേ..."

"അമ്മ... എന്റെ ധൂസി...?"

"മോളി... ച...ത്ത..." ആ മാതാവിന്റെ കണ്ണുനീരിൽ നിന്നും ചില അക്ഷരങ്ങൾ പൊട്ടിത്തകർന്നു.

"അ...മ്മേ... അ...മ്മേ..."

മോളി അമ്മയുടെ കരളിൽ നിന്നും വിമുക്തയായി. അവളുടെ കണ്ണുകൾ വിടർന്നു. തല വാഴ്ച ചിറകുവിരിച്ചു. മോളിയുടെ നയനങ്ങൾ അവളുടെ മുൻവശത്ത് ഇളകിമറിയുന്ന കിടന്ന ശോചനീയതയെ നോക്കി. മോളി മുഴിഞ്ഞുനിൽക്കും. "ധൂ...സി..." അവർ തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട സഹോദരിയുടെ കാമയായി കാമനിച്ചുവെത്തിയ—മോളിയുടെ പ്രിയപ്പെട്ട സഹോദരിയുടെയും, അവളുടെയും സ്നേഹനീധിയായ ധൂസിയുടെ കഴിമടത്തിലേക്കു എത്തുകയായി. "ധൂ...സി..." അവർ ഹൃദയം പൊട്ടിത്തകർന്നു കരഞ്ഞു.

ആ മാതാവ് വേദനകൊണ്ട് വാക്കുപെട്ട ഒരു ശിശുപ്രതിമ പോലെ നിഷ്പ്രായമായി നിന്നു പോയി. മോളി കരഞ്ഞുകരഞ്ഞു. ആ സ്വന്ദിക്കുന്ന രവകിരത്തിൽ അവളുടെ സ്നേഹമധുരം അപ്പിച്ചു.

മോളി ബോധമിനയായി. എങ്ങനെയോ ഒരു മുട്ടുള്ള കാറ്റായേക്കരയുടെ ജീവനായുപോലെ ആഞ്ഞടിച്ചു. ഈ ലോകത്തെ സ്നേഹം നശിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ശ്രമമായി മാറാൻ, വിപ്ലവത്തിലൂടെ മരണകാലമുള്ള നിയമമായ മനുഷ്യാശയുടെ മുന്നിൽ ഒരു അനശ്വരമായ മുദ്ര ചാത്തിക്കൊണ്ട്, രക്തം കുടിക്കാൻ ഭാവിയിൽ ഇവിടത്തെ മൺ തലകൾക്കു ഒരു പുതിയ ജീവശാസനം നൽകിക്കൊണ്ട്, കണ്ണുനീരിന്റെ ചാലപട്ട് ആ രവകിരത്തിൽ അണിയിച്ചുകൊണ്ട്, വേദനയുടെ കൊടുങ്കാറ്റിനാൽ പൊട്ടിത്തകർന്നു, ഹൃദയവല്ലിയിൽ പൂത്ത, സ്നേഹത്തിന്റെ അനവരതമനവദ്യതയുള്ള ചാല ചുംബനപ്പുകൾ അപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, ഹൃദയംപൊട്ടി മോളി മന്ത്രിച്ചു: "ധൂ...സി...നി...നി...എന്റെ...ജി...വ...നാ..."

"എ...ന്റെ...മോ...ളി..." ആ മാതാവ് വിറച്ചുവിറച്ചു മോളിയെ കോരിയെടുത്തു. "അ...മ്മേ... എന്റെ...ധൂ...സി..." അവളുടെ അധരങ്ങൾ നിശ്ചലമായി. ഒരായിരം രാവീന്റെ പുകൾ പൊട്ടിവിടർന്നു. ചിന്തിക്കുന്ന ഭാവിതലമുറയ്ക്ക് ഒന്നുപൊട്ടിപ്പോയി. അതാലയമായ നിലിമയിൽ നിന്നും ഒരു വെളിനക്ഷത്രം തങ്ങിയായ് പൊട്ടിവിടർന്നു തുടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. സമീപമുള്ള ദേവാലയത്തിൽനിന്നും ഏങ്ങലടികൾപോ

ആശ്വാസികവിമി

വേദപ്രചാരം

ദൈവത്തിന്റെ വസലമകളേ, വേദപ്രചാരം നടത്തുന്നതിനു അവിടേക്കും തങ്ങളാൽ കഴിയും പണമെല്ലാം ശ്രമിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ളതിനു പല ന്യായങ്ങൾ പറഞ്ഞു കേൾക്കുകയും ചെയ്തു. അതേ തരത്തിൽ അവസാനത്തെയായി അതു തങ്ങളുടെ വിശ്വാസ ചൈതന്യത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുപകർക്കും എന്ന് സമ്മതിക്കുകയുണ്ടായല്ലോ.

അപ്പോഴാണ് അക്ഷരപ്രതിശ്രദ്ധയോടെയും അവിടെ ഒരു വിഷമപ്രശ്നം ഉദിച്ചു. പ്രേഷിതചൈതന്യം വിശ്വാസ ചൈതന്യത്തെ ഉല്ലാഭിപ്പിക്കുകയോണോ അതോ മറിച്ചു വിശ്വാസ ചൈതന്യം പ്രേഷിതചൈതന്യത്തെ ഉല്ലാഭിപ്പിക്കുകയോണോ ചെയ്യുന്നതെന്ന്. രണ്ടു പക്ഷവും സമാധാനിക്കുന്നതാണെന്നു സമ്മതിക്കുമെങ്കിലും കൃത്യം പറഞ്ഞാൽ വിശ്വാസചൈതന്യത്തിന്റെ പലലായിട്ടേ പ്രേഷിതചൈതന്യം ഉണ്ടാകുകയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടാണ് ഒല്ലാ സജീവവിശ്വാസത്തോടു കൂടി ജീവിച്ചിരുന്ന പുണ്യവാരാർ അയ്യപ്പരുടെ രക്ഷയ്ക്കായി പ്രാർത്ഥനയും പരിശ്രമവും പ്രേഷിതയുടേയും വഴിയായി വളരെയധികം പരിശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളതായി നാം കാണുന്നത്.

ഇന്നു വളരെപ്പുറം വേദപ്രചാരത്തിനായി കാഴ്ചയായി ഒന്നും ചെയ്യാത്തതിന്റെ ഫലവും അവരുടെ വിശ്വാസമനുഭവമെന്നു സമ്മതിക്കുന്നതിനേക്കാൾ നിയന്ത്രിച്ചു ദൈവത്തിന്റെയും അമർത്ഥമായ ആത്മാവിന്റെയും നിത്യസാഗ്ഗനമകളുടെയും അസ്ഥിതത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതാണെന്നു വിളിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട് ഇവർ പറയും. അതു യഥാർത്ഥമാണെന്നും. എങ്കിലും എല്ലാ പ്രവൃത്തികളേയും നയിക്കുന്നതല്ലാത്ത മറ്റു ലൗകികചിന്തകളുടെയെല്ലാം മുകളിൽ കയറി അധികാരം നടത്തുന്നതല്ലാത്ത ശക്തി വിശ്വാസത്തിനില്ല. മറ്റു തരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ വിശ്വാസം നിർജ്ജീവമായി തളർവാതം പിടിപെട്ടവണ്ണം കാഴ്ചയായി യാതൊന്നും ചെയ്യാൻ ത്രാണിയില്ലാതെ കിടക്കുകയാണ്. പഴയ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ചു വെറും ബാഹ്യമായി ഞായറാഴ്ചത്തോടുമുള്ള പള്ളിയിൽപോക്കും പ്രതിദിനം രണ്ടുനേരമുള്ള പ്രാർത്ഥനയും ആണ്ടുവട്ടത്തിൽ ചിലപ്പോളെല്ലാം ചില തിരുന്നാളുകളോടൊപ്പം നടത്താറുണ്ടെങ്കിലും ഇവയിൽ പലതും ഉള്ളിലേക്കു കടന്നു അന്തരാത്മാവിൽ വലിയ ഭേദം തിരയാനും ചങ്ങത്തുന്നതായി പലപ്പോഴും കാണാറുണ്ട്.

ഈ സ്ഥിതിക്കു തണുത്ത ഒരു മാറ്റം ഉണ്ടാകാതെ നാം നന്നാകാൻ പോകുന്നില്ല. മറ്റുള്ളവരുടെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാനും പോകുന്നില്ല. ഇലെ മണിനാദം മുകുത ഉറങ്ങുന്നിരുന്ന ഹരിതകുപ്പുരപ്പിലൂടെ ഒഴുകിയൊഴുകി വരുന്നതായിരുന്നു.

വേദപ്രചാരം

പ്രോഴ്സെ വിദഗ്ദ്ധനായിട്ട് നിന്നുമാറുന്നതിനുള്ള ഏകമാറ്റം നിത്യസത്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള താല്പരമായ ചിന്ത, അതാലയം ധ്യാനമാണ്. നാം ദിവസേന ചെയ്യുന്ന വിശ്വാസപ്രമാണം വളരെ സാധാരണത്തിൽ ഓരോ വാക്യത്തിന്റെയും അർത്ഥത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിച്ചുകൊണ്ട് ചെയ്യുന്നതിൽ അതുതന്നെ ഒന്നാമതും ധ്യാനമായിരിക്കും.

എന്നു പ്രാർത്ഥനയുടെ ചെറുകൃത്തിൽ സ്വന്തം ആത്മാവിനായി

ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം അമേരിക്കയിലേക്കു

ചേർത്തലയിൽ പട്ടണക്കാട് എന്ന സ്ഥലത്തുള്ള സി എൻ സി പി സ്ഥാപനങ്ങളിലേക്കും യുവജന കേന്ദ്രത്തിന്റേയും ജനയിതാവു ഡോക്ടറായ ഡ. ഹാർട്ടർ വർഗ്ഗീസ് ചാത്തപ്പാവിൽ അവർക്കു സാമൂഹിക ശാസ്ത്ര സംബന്ധമായി ഉപരിപഠനം നടത്തുന്നതിനു ആഗസ്റ്റ് 21-ാം നാളിലായിട്ട് നിന്നും വിമാനമാർഗ്ഗം ന്യൂയോർക്കിലുള്ള മേക്കുയ്ക്ക് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലേക്കു പോയിരിക്കുന്നു.

മുവാറപ്പുഴ നിർമ്മാണത്തോടു പ്രൊഫസർ ഡ. ഹാർട്ടർ അതേ സ്ഥലത്തിൽ ബി എസ്സി സി അവർക്കു തത്പരശാസ്ത്രവിഭാഗം നേടുന്നതിനായി ആഗസ്റ്റ് 25-ാം തീയതി എറണാകുളത്തുനിന്നും ബോംബെയിലേക്കു ട്രെയിൻമാർഗ്ഗം യാത്രപുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ബോംബെയിൽനിന്നു വിമാനമാർ

ഗും അമേരിക്കയിലേക്കു അദ്ദേഹം യാത്ര തുടരുന്നതാണ്.

ചരമവാർത്തകൾ

കുറുപ്പാറി: മുൻ പഞ്ചായത്തു പ്രസിഡൻറ് ശ്രീ പി വി ദേവസി പൈനാടത്ത് അവർക്കുളുടെ ഭാര്യ ശ്രീ പി വി ദേവസി കോതമംഗലം അവർക്കുളുടെ മകൾ ശ്രീമതി കത്രിനി (ബേബി) ആഗസ്റ്റ് 22-ാം നാളിലായി 31-ാം മത്തെ വയസ്സിൽ പർലോക പ്രാപ്തയായി. രവസംസ്കാരം പിറോദിവസം പരേതയുടെ പിതൃസഹോദരപുത്രൻ ഡ. ഹാ. തോമസ് പി വി ദേവസി, ഭർതൃസഹോദരൻ ഡ. ഹാ. ബദ്രസ്സലിയൂസ് ടി. ഒ. സി. ഡി. മുതലായ പല ബ. വൈദികരുടെ സഹകരണത്തിൽ യഥാവിധി നടത്തപ്പെട്ടു. വെരി ഡ. ഹാ. ജോർജ്ജ് കവലക്കാട് അവർക്കുളാണ് ചരമപ്രസംഗം നിർവ്വഹിച്ചത്. അങ്കമാലി ലിറ്റിൽ ഫ്ലാഗർ കോൺവെൻറു സൂപ്പീരിയർ, ഡ. സിസ്റ്റർ സോഫി പരേതയുടെ ഇളയ സഹോദരിയാണ്.

തെ. ചിറുർ: അഴീക്കുളത്ത് പരേതനായ വക്കീൽ അവർക്കുളുടെ ഭാര്യ അന്ന ആഗസ്റ്റ് 18-ാം തീയതി രാവിലെ വാർദ്ധക്യസഹജമായ സുഖക്കേടിനാൽ കർത്താവിൽ ഭാര്യമരണം പ്രാപിച്ചു. രവസംസ്കാരം പിറോദിവസം കവലക്കാട് 9 മണിക്ക് വെരി ഡ. ഹാ. ജോ. സമ് ചമ്മന്നി അവർക്കുളുടെ പ്രധാനകാർമ്മികത്വത്തിലും പല ബ. വൈദികരുടെ സഹകരണത്തിലും ചിറുർ ഹോളി ഫാമിലി ചർച്ച് സിമിത്തേരിയിൽ നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടു.

R. I. P.

ശിലാസ്ഥാപനം നിർവ്വഹിച്ചു

കോതമംഗലം രൂപതയിലെ വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളുടെ പ്രാരംഭപഠനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള സെൻറ് ജോസഫ്സ് പൊറാറാ സെമിനാരിയെക്കുറിച്ചുള്ളതിന്റെ ശിലാസ്ഥാപനം 1957 ആഗസ്റ്റ് 22-ാം തീയതി വ്യാഴം കോതമംഗലം മെത്രാൻ റെറാറാ ഡ. ഡോക്ടർ മാത്യു പോത്തനാമുഴി തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് രൂപതയിലെ പല വൈദികരുടേയും ജനങ്ങളുടേയും സാന്നിധ്യത്തിൽ നിർവ്വഹിച്ചിരിക്കുന്നു.

വിമർശനപംക്തി

രണ്ടാം പ്രമാണം

കത്തോലിക്കർ സ്വരൂപങ്ങളിലിഗ്രഹാരാധനയാകുന്നത്. കത്തോലിക്കർ യാതൊരു സ്വരൂപത്തിലും ദിവ്യത്വം ആരോപിക്കുന്നില്ല; ദൈവത്തിന് മാത്രം അവകാശപ്പെട്ട ആരാധന ഒരു സ്വരൂപത്തിന് നൽകുന്നതില്ല; അതുകൊണ്ടാണ് കത്തോലിക്കർ വിഗ്രഹാരാധനക്കാരല്ലെന്നു പറയുന്നത്.

2. "മേൽ ആകാശത്തിലെങ്കിലും, താഴെ ഭൂമിയിലെങ്കിലും, ഭൂമിയിൽ കീഴെ വെള്ളത്തിലെങ്കിലും ഉള്ള യാതൊന്നിന്റെയും പ്രതിമയോ സാദൃശ്യമോ ഉണ്ടാക്കി അവയെ വന്ദിക്കുകയോ സേവിക്കുകയോ ചെയ്യരുതെന്നാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രമാണം (കല്ലറ). അല്ലാതെ അവയെ ദൈവമായി ആരാധിക്കരുത് എന്നല്ലാതെ പാഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു ദിവ്യത്വം കല്പിക്കരുതെന്നാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്."

1. "കത്തോലിക്കാസഭ വിഗ്രഹാരാധനക്കാരല്ലെന്നു പണ്ഡിതന്മാരായ പല കത്തോലിക്കാ സഭാധ്യക്ഷന്മാർക്കൊട്ടിപ്പോഷിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. ഏതിന്റെയെങ്കിലും രൂപമുണ്ടാക്കി അവയ്ക്കു ദിവ്യത്വം കല്പിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനല്ലേ വിഗ്രഹാരാധനയെന്നു പറയുന്നത്?"

കത്തോലിക്കാസഭ വിഗ്രഹാരാധനക്കാരല്ലെന്നു പണ്ഡിതന്മാരായ കത്തോലിക്കാസഭാധ്യക്ഷന്മാർക്കൊട്ടിപ്പോഷിക്കുകയാണു്. കത്തോലിക്കാസഭ വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ വിഗ്രഹാരാധന പാടില്ലെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. മറിയം വേദോപദേശത്തിൽ ഇങ്ങനെ കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുന്നു: "വിഗ്രഹാരാധന, കപടഭക്തി മുതലായ വിശ്വാസത്തിനും ശരണത്തിനും ഉപവിഷ്കരണമല്ല. ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു വിലക്കിയിരിക്കുന്നു." മിണ്ടും "വലിയ വേദോപദേശം"ത്തിൽ ഇങ്ങനെ പഠിപ്പിക്കുന്നു: "ഒന്നാംപ്രമാണത്താൽ വിവർണ്ണപ്പെടുന്നത് വിഗ്രഹാരാധനയും മൂലവിശ്വാസവും ദൈവത്തോടു ഇടത്തുടം വേർതിരിയ്ക്കുന്ന വിശ്വാസമായ മറ്റൊരു പാപങ്ങളാകുന്നു. വിഗ്രഹാരാധന എന്നാൽ ദൈവത്തിനുമത്രം ചെയ്യേണ്ടതായ പരമആരാധനയെ വല്ല സ്വഭാവത്തിലും, ഉദാഹരണമായി വല്ല രൂപത്തിനോ പ്രതിമയ്ക്കോ മനുഷ്യനോ നൽകപ്പെടുന്നതാണ്." (പുറം 81-82)

ഇതിൽനിന്നു പണ്ഡിതന്മാർ വ്യക്തം കൊട്ടിപ്പോഷിക്കുകയല്ലാതെ കർശനമായി പഠിപ്പിക്കുകയെന്നു ചെയ്യുന്നുണ്ട് എന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. ഏതിന്റെയെങ്കിലും രൂപമുണ്ടാക്കുന്നതു വിഗ്രഹാരാധനയാകുകയല്ല. അവയ്ക്കു ദിവ്യത്വം കല്പിച്ചു ദൈവത്തിനുമത്രം യോജിച്ച പരമആരാധന അതിനു സമർപ്പിക്കുമ്പോഴാണ് അതു വിഗ്രഹാരാധനയാകുന്നത്. ബുദ്ധിമുട്ടും മനസ്സുക്കൊണ്ടും, പുറമേയുള്ള പ്രവൃത്തികളാലോ, ഇന്ദ്രിയയോചനങ്ങളായ വസ്തുക്കൾമൂലമോ പരമകർത്താവായ ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന വണക്കത്തിനാണല്ലോ നാം "ആരാധന" എന്നു പറയുന്നത്. ദൈവത്തിനുമത്രം അവകാശപ്പെടുന്നതായ വണക്കമാണ് "ആരാധന". അങ്ങനെയുള്ള വണക്കം ഒരു വിഗ്രഹത്തിനു നൽകുമ്പോഴാണ് നാം അതിനെ വിഗ്രഹാരാധനയെന്നു പറയുന്നത്. വെറും പ്രതിമകളെ ആരും ആരാധിക്കാറില്ല. പ്രതിമയിൽ ദിവ്യത്വം ആരോപിച്ചിട്ടാണ് ആരാധിക്കുന്നത്; അപ്പോഴാണ് അതു

ത്. അവയെ നിവർത്തനം (പുറം XX, 4-5) "അവയെ ആരാധിക്കരുത്" എന്നു ഇവിടെ സ്പഷ്ടമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. മറ്റൊരു പണ്ഡിതനായ മോണ്ട്നോസ് പ്രാചീനഗ്രീക്കുവർത്തിയിൽനിന്നു അടുത്ത കാലത്തു ചെയ്ത അധികൃതമായ പരിഭാഷയിൽ "മറയയോ പ്രതിമയോ കമ്പിട്ടു ആരാധിക്കുന്നതിനായി നി ഉണ്ടാക്കരുത്" എന്നാണ് തർജ്ജമ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. "ദൈവമായി" എന്ന വിശേഷണം ചേർത്തിട്ടില്ലെങ്കിലും "ദൈവമായി ആരാധിക്കരുത്" എന്നാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു വ്യക്തമാണ്. തൊട്ടടുത്തു വരുന്ന വാക്യംതന്നെ "എന്തെന്നാൽ...നിന്റെ കർത്താവായ ദൈവം ഞാനാകുന്നു" എന്നാണ്. ഇതിൽനിന്നു മറ്റൊരാളെ ദൈവമാക്കുന്നതിനെയാണ് കർശനമായി വിലക്കിയിരിക്കുന്നതെന്നു സ്പഷ്ടമാണല്ലോ.

ആകയാൽ ഇവിടെ ചോദ്യകർത്താവിന്റെ സംശയത്തിനു നിദാനമായ കാരണങ്ങൾ അടിസ്ഥാനരഹിതമാണെന്നു അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സിലാക്കാം പ്രതിമയോ സാദൃശ്യത്തോയോ വന്ദിക്കരുതെന്നല്ല, ദൈവമായി ആരാധിക്കരുതെന്നതാണ് അദ്ദേഹം വിലക്കിയിരിക്കുന്നത്. പ്രതിമയ്ക്കു ദിവ്യത്വം കല്പിക്കാതെ ആരാധിക്കുക സാധ്യമല്ലാത്തതിനാൽ, പ്രതിമകൾക്കു ദിവ്യത്വം കല്പിക്കരുതെന്നു വിലക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നു കൂടി പറയാവുന്നതാണ്.

3. "കത്തോലിക്കർ വിഗ്രഹാരാധനക്കാരല്ലെന്നു പറയുന്നതിനായി വിഗ്രഹാരാധനയെപ്പറ്റി പറയുന്ന രണ്ടാംകല്പന എടുത്തുകുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു? (കല്ലറ ഒന്ന്, രണ്ട് എന്നിങ്ങനെ മോശയ്ക്കു കൊടുത്തിട്ടില്ലാത്തതുള്ള കത്തോലിക്കരുടെ വാദഗതി തെറ്റാണെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം) എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ കല്പന നമ്പറിട്ട് കല്പന പത്താണെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുണ്ട്."

ഇവിടെയും ചോദ്യകർത്താവിന്റെ അറിവ് എവിടെനിന്നും, എന്തുകൊണ്ടാണു് ഞങ്ങൾ നിർവ്വസ്ഥിതരാകുന്നു. കല്പന നമ്പറിട്ട് പത്താണെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നു അദ്ദേഹം പറയുന്നു. ആരു നമ്പറിട്ടു പുറം പുസ്തകത്തിന്റെ കർത്താവായ മോശയോ നോ നമ്പറിട്ടു? അങ്ങനെയെങ്കിൽ, ചോദ്യകർത്താവിനു തെറ്റിപ്പോയി. മോശ തന്റെ ഗ്രന്ഥം എഴുതിയതു അദ്ധ്യായമോ നമ്പരോ ഇടതെയാണ്. എന്നല്ലാതെ വേദപുസ്തകത്തിലെ ഒരൊറ്റ ഗ്രന്ഥംപോലും അതു എഴുതിയവർ ഇന്നത്തെപ്പോലെ അദ്ധ്യായവും വാക്യനമ്പരും ഇട്ടാണ് എഴുതിയതെന്നു പറയാവതല്ല. വിവിധ പുസ്തകങ്ങളെ അദ്ധ്യായങ്ങളായും വാക്യങ്ങളായും നമ്പരിട്ടു തിരിച്ചു വളരെ കഴിഞ്ഞു, എ. ഡി. 13-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ, മാത്രമാണ്.

"ബൈബിളിലെ പുസ്തകങ്ങളെ അദ്ധ്യായങ്ങളായി തിരിച്ചുകാർറർവാറി മെത്രാപ്പോലീത്തായായ സ്റ്റീഫൻ ലാങ്ങ്ടൺ (മരണം 1228) ആണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ലത്തീൻ വ്യക്തതയായിലാണ് അതു ആദ്യം നടപ്പാക്കിയതു്. പക്ഷെ ഹിബ്രു, ഗ്രീക്ക് പ്രതികളിലും അതു പിന്നീട് നടപ്പായി...വാക്യവിഭജനത്തിന് ആദ്യമായി ശ്രമിച്ചതു സാന്തസ് പത്നിനി ഒ. പി. (മരണം 1541) ആണ്. 1527-ൽ ലത്തീൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ബൈബിളിന്റെ ഒരു പുതിയ പരിഭാഷയിലാണ് ഇതു നടപ്പാക്കിയതു്. പിന്നീട് റോബർട്ട്സ് സ്കൂൾമാസ്റ്റർ എന്ന ഒരു പാരിസ് പ്രിൻ്റ് 1551-ൽ ജനി

THE CATHOLIC SYRIAN BANK LTD.,

ESTD. 1920

H. O. TRICHUR

Branches :

Chalakudy, Chittur, Cochin, Ernakulam, Erode, Karur, Irinjalakuda, Kandassankadavoo, Kodumudi, Kunnamkulam, Palathode, Thoppumpadi, Trichur, Trippunithura, Trivandrum, Valanjambalam.

Interest Rates On Deposits Enhanced

1 Year fixed deposit at 4½% P A

2 Years fixed deposit at 4¾% P A

Trichur.

13-8-1957

General Manager

വായിൽ അച്ചടിച്ച ലത്തീൻ ബൈബിളിലും ഇതു നടപ്പാക്കി. 1555-ൽ അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ സമ്പൂർണ്ണവേദപുസ്തകത്തിൽ അദ്ധ്യായവാക്യവിഭജനം പൂർണ്ണമായി നടപ്പിൽ വരുത്തി." (A Catholic Commentary on Holy Bible p. 725)

ലത്തീൻവേദ പുസ്തകത്തിൽ സ്വീകരിച്ച ഈ അദ്ധ്യായവാക്യവിഭജനരീതി പിന്നീട് യഹൂദന്മാർ അവരുടെ വേദപുസ്തകത്തിലേക്കു പകർത്തുകയുണ്ടായതു്. അതും സ്വകാര്യോപയോഗത്തിനുള്ള വേദപുസ്തകത്തിലല്ലാതെ ആരാധനാസ്തൂതപയോഗിക്കുന്ന വേദപുസ്തകത്തിൽ അവർ സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല (Ibid p. 26) 13-ാം നൂറ്റാണ്ടിനുമുമ്പുള്ള "പുറപ്പാട്"പുസ്തകത്തിന് അദ്ധ്യായവാക്യവിഭജനംപോലുമില്ലാതിരിക്കെ കല്പന നമ്പറിട്ട പത്താണെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു ആരാണെന്നു അറിയണമല്ലോ. ഏതായാലും മോശ അല്ലെന്നുള്ളതു തീർച്ച. മോശ ഒരു നമ്പരം ഇടുകയുണ്ടായില്ല.

കല്പന പത്തായിരുന്നുവെന്നു തിന്നെയല്ല ഇവിടെ തർക്കിക്കുന്നതു്. "ഉടമ്പടിയുടെ വാക്കുകളായ പത്തു വാക്യങ്ങളും കല്പനകളായി മേൽ അവൻ എഴുതി" (പുറപ്പാട് XXXV 28. ആവർത്തനം IV 13) എന്നു വേദപുസ്തകത്തിൽതന്നെ പറയുന്നുണ്ട്. കല്പനകൾ പത്തുതന്നെ. പക്ഷെ ഏതൊക്കെയാണ് ഈ കല്പനകൾ? പുറപ്പാട് പുസ്തകത്തിൽ മോശ എഴുതിയിരിക്കുന്നത് ഇത്രമാത്രമാണ്:

"കർത്താവു ഈ വചനങ്ങളെല്ലാം അരുളിച്ചെയ്തു: മെസ്രോൻ നാട്ടിൽനിന്നും—അടിമസ്ഥലത്തുനിന്നും—നിന്നെ കൊണ്ടുവന്ന നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവു ഞാനാകുന്നു. എന്നിങ്ങനെ പുറമെ മറ്റു വേദന്മാർ നിനക്കു ഉണ്ടാകരുത്. മിതെ ആകാശത്തിൽ ഉള്ളതും, താഴെ ഭൂമിയിൽ ഉള്ളതും, ഭൂമിയിൽ വെള്ളത്തിലുള്ളതുമായ യാതൊരു (വസ്തുവിന്റെ) പ്രതിമയും യാതൊരു രൂപവും നിനക്കായി നി ഉണ്ടാക്കരുത്. അവയെ നി ആരാധിക്കരുത്; അവയെ നിവർത്തകളാക്കു അരുത്. എന്തെന്നാൽ എന്തെങ്കിലും ദേവിക്കു വരേണ്ട പിതാക്കന്മാരുടെ കുറുക്കൽമൂലം നാലും തലമുറകളോളം മക്കളിൽ പ്രതികാരം ചെയ്യുന്നതിഷ്ണുതയുള്ള ദൈവം—നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവു്—ഞാനാകുന്നു. എന്നാൽ എന്തെങ്കിലും ദേവത്തിനോടടുത്തു നിന്റെ കല്പനകൾ അനുസരിക്കുന്നവർക്കു അനേകായിരം തലമുറകളോളം ഞാൻ നന്മചെയ്യും. നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിന്റെ നാമംകൊണ്ടു വ്യാജമായി സത്യം ചെയ്യരുത്. എന്തെന്നാൽ തന്റെ നാമംകൊണ്ടു വ്യാജമായി സത്യംചെയ്യുന്നവനെ കർത്താവു നിന്ദിക്കുകയായില്ല. ശാബതുനാളിനെ ശുദ്ധീകരിക്കുവാൻ ഓർക്കുക. ആദ്യദിവസം അദ്ധ്വാനിക്കുക; നിന്റെ വേല

കളെല്ലാം ചെയ്യുകയുള്ളൂ. എന്താൽ ഏഴാം ദിവസം നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനു ശാബതാകുന്നു. അന്നു നീയും നിന്റെ മക്കളും നിന്റെ മക്കളും നിന്റെ ദാസനും നിന്റെ ദാസിയും നിന്റെ മൃഗവും നിന്റെ പാമ്പിലുള്ള പരദേശിയും യാതൊരു വേലയും ചെയ്യരുത്. എന്തെന്നാൽ കർത്താവു ആദ്യദിവസങ്ങൾകൊണ്ടു ആകാശവും ഭൂമിയും സമുദ്രങ്ങളും അവയിലുള്ളതൊക്കെയും ഉണ്ടാക്കുകയും ഏഴാംദിവസം വിശ്രമിക്കുകയുംചെയ്തു. ഇതിനാൽ ഏഴാം ദിവസത്തെ ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കുകയും അതിനെ ശുദ്ധീകരിക്കുകയുംചെയ്തു. നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവു നിനക്കു തന്നെ ദേശത്തു നിന്റെ ദിവസങ്ങൾ അധികമാകുവാൻവേണ്ടി നിന്റെ അപ്പനേയും അമ്മയേയും നി ബഹുമാനിക്കുക. നി കൊല്ലരുത്. നി വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുത്. നി മോഷ്ടിക്കരുത്. നിന്റെ അയൽക്കാരനു വീരോധമായി നി കള്ളസാക്ഷിപറയരുത്. നിന്റെ അയൽക്കാരന്റെ വീടിനെ നി ആഗ്രഹിക്കരുത്. നിന്റെ അയൽക്കാരന്റെ ഭാര്യയേയും അവന്റെ ദാസനേയും അവന്റെ ദാസിയേയും അവന്റെ കാളയേയും അവന്റെ കഴുതയേയും നിന്റെ അയൽക്കാരനുള്ള യാതൊന്നുംതന്നെ നി ആഗ്രഹിക്കരുത്" (പുറപ്പാട് XX 1-17)

ഇവയെ എങ്ങനെയാണ് നമ്പരിട്ട പത്തായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നത്? ഈ പ്രശ്നം നമ്മെ എന്നപോലെ യഹൂദന്മാരേയും പലപ്പോഴും അലട്ടിയിരുന്നതായി കാണുന്നു. വേദപുസ്തകത്തിലെ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ സംഖ്യയിലെന്നപോലെ ഈ വിഭജനത്തിലും യഹൂദന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഭിന്നമായ രണ്ട് അഭിപ്രായഗതികളുണ്ടായിരുന്നു. ഗ്രീക്കു സാധിനതയ്ക്കു വശംവശമായ ചിലോ, ജോസഫ്സ് മുതലായ ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ സ്വീകരിച്ചിരുന്ന പട്ടികയുണ്ടു താഴെപ്പേർക്കു നൽകുന്നു.

1. നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവു ഞാനാകുന്നു.
  2. ഞാനല്ലാതെ നിനക്കു വേറെ ദേവന്മാരുണ്ടാകരുത്.
  3. ദൈവത്തിന്റെ നാമത്തിൽ കളവായി ആണയിടരുത്
  4. ശാബതുദിവസം ആചരിക്കണം
  5. നിന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരെ ബഹുമാനിക്കണം
  6. കൊലപാതകം ചെയ്യരുത്
  7. വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുത്
  8. മോഷ്ടിക്കരുത്
  9. കള്ളസാക്ഷി പറയരുത്
  10. അന്യന്റെ യാതൊന്നും ആഗ്രഹിക്കരുത്
- ഇതിൽനിന്നും ഭിന്നമായ ഒരു പട്ടികയും ഗ്രീക്കു സാധിനത്തിൽപെടാത്ത യഹൂദന്മാർ സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. അതു താഴെക്കാണുന്നതുപോലെയാണ്.

ബാലരംഗം

വി. ബ്രിജിത്ത

ബ്രിജിത്തയെ വഴിമധ്യേ ഒരു പാവപ്പെട്ട ഭിക്ഷുകിടംവെത്തി സമാശ്വസിപ്പിക്കുന്നു.

പ്രിയപ്പെട്ട കുഞ്ഞുങ്ങളേ, കുഞ്ഞുനിയത്തികളേ, കള്ളന്മാരുടെ നടുവിൽ അകപ്പെട്ട ബ്രിജിത്തയെ രക്ഷനിയ ആയുധമായ കുരിശുകൊണ്ട് അവരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി. യാതൊരപകടവും കൂടാതെ യാത്ര തുടർന്നു. ഉദ്ദിഷ്ടലക്ഷ്യത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതിനുമുമ്പു വേരോരുത്തരുടെയും വണ്ടിയും കുതിരയുടെയും അമ്പക്കു നഷ്ടപ്പെടുകയെന്നൊരു അപകടം ബ്രിജിത്തയെ യാത്ര തുടരുമ്പോൾ, വഴിയരികിൽ ഒരു പാവപ്പെട്ട ഭിക്ഷുവും അയാളുടെ ഭാര്യയും ഇരിക്കുന്നു. ഭിക്ഷു അയാളുടെ ഭാര്യയെ ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പാവത്തിനൊരടി മുമ്പോട്ടുവെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വഴിമധ്യേ പാവപ്പെട്ട ഭിക്ഷുവും അയാളുടെ ഭാര്യയും ഇരിക്കുന്നു. ഭിക്ഷു അയാളുടെ ഭാര്യയെ ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പാവത്തിനൊരടി മുമ്പോട്ടുവെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വഴിമധ്യേ പാവപ്പെട്ട ഭിക്ഷുവും അയാളുടെ ഭാര്യയും ഇരിക്കുന്നു. ഭിക്ഷു അയാളുടെ ഭാര്യയെ ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പാവത്തിനൊരടി മുമ്പോട്ടുവെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

യമല സ്ഥലമായി വിശുദ്ധയെ സ്വീകരിക്കുക. വിശുദ്ധ നിങ്ങളെ ധാരാളമായി അനുഗ്രഹിക്കുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്യും. വല്ലഭ്യൻ

128-ാം നമ്പർ പ്രശ്നത്തിന്റെ ഉത്തരം എന്റെ പേര്—പ്രതിഷേധം പ്രശ്നം നമ്പർ 129 (പി. ജെ. സിറിയക് Reg. No. 106)

ഗോപിയുടെ അമ്മ പറഞ്ഞു:—ഗോപി, നീയിന്നു അമ്പലത്തിൽ പോയി മൂന്നു നടുക്കും ഓരോ ഇടങ്ങളിലും എണ്ണയിടുക. ഒഴിച്ചു വീട്ടുകാർക്കും. വഴിപാടായി കൊണ്ടുവരുന്നിടത്തോളം എണ്ണ ഓരോ നടുക്കും അവർ ഇങ്ങോട്ടു തരും. തെക്കേനടുക്കിലെ ഗോവിന്ദൻ ചേട്ടന്റെ കയ്യിൽനിന്നും ഞാൻ ഇന്നലെ കൊണ്ടുവന്ന എണ്ണപ്പാത്രം ഇവിടെ ഇരുപ്പുണ്ട്. അതിൽ അവര്യത്തിനുമൊരു എണ്ണ കൊണ്ടുപോയി വീട്ടുകാർക്കും പാത്രം മടക്കിക്കൊടുത്തിട്ടു പോരണം. മനസ്സിലായോ? ഗോപി:—അപ്പോൾ എത്രമാത്രം എണ്ണ കൊണ്ടുപോകണം അമ്മേ?

അമ്മ:—ആഹ! നിന്നെ സ്തുതിച്ചു വിടുന്നതിനാണോ? വേഗം കണക്കു കൂട്ടി പറയൂ. എല്ലാവരും കൂടി പറയൂ. (ഉത്തരം അടുത്തതിൽ)

ചെറുകഥ "നീ എന്റെ ജീവനാ" (റോസമ്മ കൊച്ചുമാറം, തൃക്കോടിത്തറ Reg. No. 170)

സൂര്യചക്ഷുസ്സിൽനിന്നും പരന്നൊഴുകുന്ന ജൈതന്ദ്രിയാൽ, പാലിഖാലാസികയായി പട്ടകം കൊള്ളുകയാണ്. മോളി പുസ്തകം കൈമാറ്റം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സൗകര്യം അലകളിൽനിന്നും കൈമാറ്റം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സൗകര്യം അലകളിൽനിന്നും കൈമാറ്റം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സൗകര്യം അലകളിൽനിന്നും കൈമാറ്റം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

മോളിയോടൊപ്പം, വാടിയ പൂച്ചയെ കൊച്ചുകൊച്ചുവകൾ മുടാൻ തെന്നലിൽ ആടിക്കഴിയുകയാണ്. മോളി ഒരു നിമിഷ കയ്യാലയെ പിന്നിട്ടു, ഒരു പ്ലാവിൻ ചുവട്ടിലെത്തി. അപ്പോഴേക്കുവെച്ച് വാഴക്കുരുപ്പോലെയെ വാടിയതായിരുന്നു. അവർ ശീതളത ഉറങ്ങുകയെന്ന ആ മരതകപ്പുറത്തിൽ വിശ്രമം കൊള്ളാൻ മെല്ലെ ഇരുന്നു. ഒരു മന്ദപവനൻ പല്ലാക്കുഴലുതിക്കൊണ്ട് വെണ്മണിയിൽ കിടന്നിരിക്കുകയായിരുന്നു. ആ മുതലാളിത്തത്തിൽ നിർവൃത്തിയെത്താത്ത പട്ടികൾ കൈകൊട്ടിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. ആ മന്ദപവനനോടൊപ്പം മോളിയുടെ ഹൃദയം വാടിയതായിരുന്നു. ഒരു സുപരിചിതമേഖലയിലേക്കു ചിറകടിച്ചു പറന്നുപോയി.

ജോസഫ് വാരിയോട്ട്, തിടനാട്, Reg. No. 77

മോളിയുടെ കരുണാധര്യം സ്നേഹത്തിനവേണ്ടി ഒരിക്കൽക്കൂടി സന്ദർശിക്കുന്ന, അവളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട സഹോദരിയുടെ ശയ്യയെ സമീപിച്ചു. അന്നത്തെ സ്നേഹമുറന്ന സന്ദർശനം ഇന്നുമവൾ ശ്രവിച്ചു. മോളി ഒരു തെളിവ്! ഒരന്യായം! വേദനയുടെ കൊമ്പുകൾ അന്നത്തെപ്പോലെ ഇന്നും ആ ഏകാന്തമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ വിരിയുന്നു. അവൾക്കു തോന്നി. മോളിയുടെ ഹൃദയം സങ്കടം കൊണ്ട് പൊട്ടാൻ ഇറങ്ങുകയാണ്. അവിടെ ആരോ കൂടുകൊണ്ട് ശക്തിയായി അനാരത്നം ഇടിക്കുന്നു. അവളുടെ വീശ്വര തിള

ബാലരംഗത്തിൽ ചേർന്നവരുടെ പേരവിവരം

- Reg. No.
196 സേവ്യർ ജെ. പള്ളിപ്പുറത്തുകുന്നേൽ, കുറുപ്പന്തറ
197 ദേവസ്യം ദേവസ്യം താഴ്വരയിൽ, വൈക്കം
198 വി. ജെ. സെബാസ്റ്റ്യൻ വള്ളവന്തറ, പടഹാരം, തകഴി
199 വി. റാ. ചാണ്ടി വല്ലാപറക്കാട്ട്, പുത്തൂർ
200 ജോസഫ് മാത്യു ഉള്ളാട്ടിൽ, ഇഞ്ചിയാനി, മുണ്ടക്കയം

യുണർന്ന അഗ്നിപുഷ്പം പോട്ടാതിരിക്കാൻ മോളി നിതാനന്ദം ശ്രമിച്ചു. അപ്പോഴും അവളുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ താഴ്വരയിൽ, യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ സ്പന്ദിക്കുന്ന അസ്ഥിമാടത്തിൽനിന്നും പകർത്തിയെടുക്കപ്പെട്ട ശോകമുക്തമായ ഒരു നാടകം അഭിനയിക്കപ്പെടുകയാണ്. അങ്ങു വീടുതൊട്ടിൽ, അവളുടെ സഹനം-വേദനയിൽ ശോകക്കുരുൾ ഉരുണ്ടുകൂടുന്നു. അവിടെ ഒരു മാരിവില്ല! വിരാജിക്കുന്നുണ്ട്. ആ മാരിവില്ല! മായുമോ? കണ്ണുനിർ ധാരാളമായൊരു പൊഴിയുമോ? ആക്കിയാൽ?

അവളുടെ കരളിൽ ആരോ മന്ത്രിക്കുന്നു. തങ്കപിപികളിൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരുന്ന ശോകാന്തകമായ ആ നാടകത്തിന്റെ സംവിധാനമായിരുന്നു അവ. മോളിയുടെ ഹൃദയം വെമ്പലോടുകൂടി സ്പന്ദിച്ചു. എങ്കിലും വളരെ വാക്കുകൾ വ്യക്തമായി ശ്രവിച്ചു. "മോളി... നീ കരയരുതേ... നീ എന്റെ ജീവനല്ലേ...? ഞാൻ... ഞാൻ... പോയോ... ഇവ കണ്ണുവെച്ചു നീനക്ക... ഞാൻ... ഞാൻ... നീ കരയരുതേ... ഞാൻ..."

മോളിയുടെ ഹൃദയത്തിലിരുന്ന അഗ്നിപുഷ്പം പൊട്ടിയൊഴുകി വേദന വമിക്കുന്ന മുഴക്കം കണ്ണുനിർ ലാവാപോലെയെ കവിർത്തു. തെളിയിക്കുകയോ ശക്തിയായി ഒഴുകി. അവളുടെ സിരാതട്ടുകളിൽ വേദന ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു. കരളിൽ ഭയങ്കരമായ തരിപ്പ്! മജ്ജകൾ മുളച്ചുവെക്കുന്നു!

മോളി ആ ഹരിതകലോകത്തിൽ ആരുമൊന്നുമില്ലാതെ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. അവളുടെ കണ്ണിൽ നിന്നും അടർന്നു പട്ടുകയായിരുന്നു. വിശ്വത്തിന്റെ വിശിഷ്ടതയിൽ വീണു പൊട്ടിക്കരന്നു. അവിടെ എന്തൊക്കെയോ അനശ്വരമായ മുദ്രകളും തെളിഞ്ഞു.

"മോളി... നീ എന്റെ... ജീവനാ." നിസ്സീമമായ സ്നേഹത്തിന്റെ മധ്യമധ്യസ്ഥനായ ആ വാക്കും അവളുടെ ഹൃദയവല്ലിയിൽ പൂച്ചടി ലസിക്കുമ്പോൾ, എങ്ങനെയോ വേദനയുടെ ഒരു ഭീരുമോ വട്ടമിട്ടോടിയെത്തി ആ ആകൃതമലരിൽ ചില മുറിയുകൾ സൃഷ്ടിച്ചു. പിന്നീട് വേദനയുടെ ഒരു മുഴക്കം കൊടുങ്കാറ്റായി അവളുടെ കരൾ നോവുന്നു. അനീച്ചമനിയായ അനവദ്യതയിൽനിന്നും ആ വാക്കുകൾ വേദനയുടെ സമീപത്തിൽക്കൂടി ഓടിനടക്കുകയാണ്.

മോ, എന്തൊരു സ്നേഹം! സ്നേഹം വേദനയുടെ ചക്ഷുസ്സിലായിരുന്നു. തുളുമ്പിത്തുളുമ്പി നില്ക്കുന്നത്!

മോളി തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട സഹോദരിയുടെ അസ്ഥിമാടത്തിലേക്കു ഒരു മിഴിച്ചുനോക്കി. ഒരു ഭയങ്കരസ്വന്ദം! അവൾ നഖശിഖാന്തം ഒരു വിറച്ചു. അന്നത്തെപ്പോലെ ഇന്നുമവൾ വിതരണമായി, മഹിമമോളയുടെ ഉത്സാഹസമീപിയിലേക്കു തളർന്നുവീണു.

ആഴിയുടെ അടിത്തട്ടിലേക്കു ആഴിതുറന്നു ഓടിയിറങ്ങുകയാണ്.

ചക്രവാളസീമയിൽക്കൂടി അംബരത്തിനന്തരം മുറിയേറിയൊരു പോലെ തുറന്നു തുറന്നു അലയടിപ്പൊഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു കുളിർക്കാറ്റ് പൊൻചില്ലികളിൽ ശ്രുതിമിട്ടിയോടി.

മോളി നിശ്ചയിക്കുന്നിരുന്ന പോലെ മുകയായിരുന്നു. അവിടെനിന്നു പുൽക്കൊടിയിൽ അലയടിക്കുന്ന മുകയായ ഭാഷയിൽ സംസാരിച്ചു. മോളിക്കുതൊന്നും മനസ്സിലാക്കാത്തതിനാലായിരിക്കാം. തിടുക്കത്തിൽ എഴുന്നേൽക്കുവാൻ അവൾ ശ്രമിച്ചു. മോളി സുഖോദയമായപ്പോൾ മുതൽ ആ ഹരിതകലോകത്തിൽ കിടന്നിരിക്കാൻ തുടങ്ങി. അവളുടെ ചായൽ കൊടിശ്ശികൾ മാതിരി കാറ്റാഴ്ത്തലുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ മുതൽ ഇടതുനിന്നു അവിടെത്തെരച്ചിനിൽക്കു ലജ്ജയോടുകൂടി.

മോളി വീണ്ടും അവസാനമായി ഒരു ചിന്താസൂചനയിൽ മുങ്ങിക്കിടന്നു. പടിഞ്ഞാറൻ കായൽമീതെ ഒരു തെക്കൻകാറ്റ് തുളച്ചിട്ടായിപ്പോയപ്പോൾ, മോളിയുടെ ഹൃദയം തെളിയിക്കുകയായിരുന്നു. ഓർമ്മപ്പെറുക്കുകയായിരുന്നു. പട്ടുപടയ്ക്കു പാവനെയുപോയി. "പു...സി" അവളുടെ പ്രകാരമായ പവിഴാധരത്തിൽനിന്നും രണ്ടു മുല്ലപ്പൂക്കൾ അടർന്നുവീണു. അവ അതാധമായ നിശബ്ദമായി ലേക്കായിരുന്നു അടർന്നുവീണത്.

മോളിയുടെ അർത്ഥമായ മുഖത്ത് ലജ്ജയുടെ നിഴൽ വിശി. കാരണം, അവൾ വിചാരിച്ചിരുന്ന ഒരു പ്ലാവിൻ ചുവട്ടിലായിരുന്നു അത്. അവളിന്നുവരെ ഇപ്രകാരമായ, മുകയായ വാക്കുകളിൽ തോളത്തിനുള്ളിൽ ഏകാകിയായിരുന്നിട്ടില്ല. അവൾ എന്തും വിശ്രമിക്കുന്ന ഒരു പ്ലാവിൻ ചുവട്ടിലായിരുന്നു. ഒരു ശീതശയ്യയിലായിരുന്നു. അവളുടെ വീടിന്റെ വടക്കു മുഖക്കായിരുന്നു. അവളുടേതായിരുന്നു. അവളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട സഹോദരി സമ്മാനിച്ച "പുസി" എന്ന പൂച്ച അവളെ കിടന്നിട്ടു കൂട്ടാറുണ്ട്. ആ ഓമനസ്സരണകളാണ് അവളുടെ കരളിൽ നെയ്യുവന്നത്.

പുസിയെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകൾ അവളുടെ കരളിൽ വെള്ളിക്കണ്ണികൾ നെയ്യുപ്പോൾ, അവൾക്കു ശ്വാസമുട്ടുന്നതുപോലെ തോന്നി. പുസിയെ പിരിഞ്ഞു ഒരു നിമിഷം കൂടി ജീവിക്കുക സാധ്യമല്ലാതായി. മോളി തിടുക്കത്തിൽ പിടഞ്ഞുനിന്നു. അപ്പോഴേക്കും പ്രകൃതിയിലുണ്ടായിരുന്ന ഇരുൾ കൂമ്പിനിന്നിരുന്നു. മോളി ചപലം നടന്നു. അവളുടെ സിരകളിലേക്കു വേദന ഒലിച്ചിറങ്ങുന്നതുപോലെ തോന്നി. എങ്കിലും, സ്നേഹവും, ആഗ്രഹവും (ശേഷം 8-ാം പേജിൽ)